

I R O D A L O M.

E rovat alatt figyelemmel fogjuk kísérni és röviden ismertetni mind azokat a dolgozatokat, melyek 1884 elejétől fogva hazai szerzőktől akár bel-, akár külföldön megjelennek, valamint azokat, a melyek habár külföldi szerzőktől származnak, de a magyarországi faunára vonatkozó adatokat tartalmaznak. Egyes esetekben jelezni fogunk azonban kivételesen olyan nevezetesebb munkákat is, melyek, ha szorosan véve nem is tartoznának eme két kategória egyikébe sem, de szaktudományunkra nézve mégis egy vagy más tekintetben kiváló fontossággal bírnak.

Dr. Tömösváry Ödön, A kolumbácsi légy. (Természettudományi Közlöny. XVI. köt. 1—17 l. 13 ábrával.)
 — — — A kolumbácsi légy. (Mezőgazdasági Szemle. II. 13—20 l.)

Szerző, ki 1883 tavaszán a földmívelési miniszterium megbízásából az Alsó-Dunánál tanulmányozta a kolumbácsi legyeket, e két értekezésében népszerű modorban ismerteti e hirhedt rovarfajt. Vázolja annak életmódját, fejlődését és kártételeit; előadja a módokat és eszközöket, a melyeknek segítségével a marhaállományt ettől a veszedelmes ellenségtől megóvni lehet; felsorolja végre azokat a szereket, melyekkel az erősen megtámadott házi állatok gondos kezelés mellett megmenthetők. — E kártékony legyekre későbbi füzetek valamelyikében különben még mi is vissza fogunk térni, a mennyiben szerző ígéretét bírjuk, hogy idevágó észleleteit, a helyszínén teendő újabb megfigyelésekkel kiegészítve, lapunkban fogja közzétenni.

Bezerédj Pál, Jelentés Magyarország selyemiparának állásáról és fejlődéséről 1882. és 1883-ban. Budapest 1884. (95 lap, 4 táblával és 1 térképpel.)

A selyemtenyésztés emelése céljából kiküldött miniszteri meghatalmazottnak eme jelentése, melyet gróf Széchenyi Pál földmívelési miniszter úrnak nyújtott be, hű képét adja annak az örvendetes mozgalomnak, mely hazánkban a selyemtenyésztés terén alig pár év óta megindult. E tekintetben az érdem oroszánrésze épen a jelentésttevő Bezerédj Pált illeti meg, a ki buzgón és szívós kितartással munkálkodik ennek a nálunk is nagy jövővel bíró gazdasági iparágunk terjesztésén és felvirágoztatásán. A tanulságos jelentés előadja a szegszárdi orsz. selyemtenyésztési felügyelőség működését 1882- és 1883-ban, szól a selyemtenyésztési szakoktatásról, a szederfatenyésztés és faiskolák állásáról, a szederfaültetés haladásáról s az 1882- és 1883-ik évi selyemtermelésről. Az utolsó fejezetben az 1882-ben Pancsován felállított m. k. selyemfonó-gyár berendezése és működése van leírva. A jelentéshez csatolt 4 tábla közül 1 az újvidéki m. k. selyemgubóraktárt, a többi 3 a pancsovai fonógyárat és beszoztását mutatja. A mellékelt térképen Magyarország selyemtermelő községei vannak feltüntetve.